

छात्री देवता ब्रह्मा । गगनमध्ये उदिते सति
सिंहलम्बस्य अष्टचिंशत्यन्नाधिकद्वयितयं गतं
भवति । यथा,—

“कस्य कच्छि ! शकुनाल्लतौ नभो-
मध्यमागतवति प्रजापतौ ।
पञ्चमे गजकुपक्षलिप्तिका
निःसृताः सुखि । सिंहलमतः ॥”

इति कालिदासस्तवरात्रिलम्बनिरूपणम् ॥ ३ ॥

तत्र जातफलं यथा,—

“स्वाहर्मेकार्ये कुशलः कुलीनः
सुचारुदेहो विनयस्तत्त्वैव ।
स्वराभिनाकुलितास्त्रिणाश्रयो
यो रोहिणीनः स धनो स मानो ॥”

इति कोट्टीप्रदीपः ॥ ३ ॥

गजरोगविशेषः । यथा । रोहिणीनामकगज-
रोगाणां नामानि संख्याच्चाह ।

“रोहिणी पञ्चधा प्रोक्ता कच्छशालक एव च ।
अधिलिङ्गश्च वज्रयोगलासनाभिरुन्दकः ।
ततो रुन्दः शतघ्नी च गिलायुः कच्छविप्रधिः ।
गलीचः प्रखरन्नश्च मांसतान्त्रक्षेव च ।
विदाही कच्छदेशे तु रोगा अष्टादश स्मृताः ॥”
तत्र पञ्चानामपि रोहिणीनां सामान्यवर्णना-
माह ।

“गलेऽनिलः पित्तकफौ च नृच्छित्तौ
प्रदूष्य मांसश्च तथैव शोणितम् ।
गलीपसंरोधकरस्तथाङ्कुरे-
निहन्त्यसूनुं आधिरियं हि रोहिणी ॥”
अनिलः नृच्छित्तः प्रवृद्धः कफपित्तौ च नृच्छित्तौ
पित्तं वा नृच्छित्तं कफो वा नृच्छित्तः । ननु
त्रयोऽपि नृच्छित्ताः पृथग्दोषजाया अविवक्ष-
माणावताम् । तस्या वातजाया लज्जयमाह ।

“जिह्वासमन्तादृग्भवेदनास्तु
मांसाङ्कुराः कच्छविरोधनाः स्युः ।
वा रोहिणी वातजता प्रदिष्टा
वातात्मकोपद्रवगाढुचुष्टा ॥”
जिह्वासमन्तात् जिह्वायाः सर्वतः । वातात्मको-
पद्रवगाढुचुष्टा सम्भादिभिरतिशयेन युक्ता ॥
पित्तजामाह ।

“चिप्रोन्मा चिप्रविदाहपाका
तीव्रज्वरा पित्तनिमित्तजाता ॥”
श्लेष्मजामाह ।

“स्रोतोनिरोधिन्पि मन्दपाका
गुर्वी स्थिरा वा कफसम्भवा तु ॥”
स्रोतोऽत्र कच्छोतः ॥ ३ ॥ सन्निपातजामाह ।
“गम्भीरपाकान्निवाभ्यवैर्या
निदोषलिङ्गा निभवा भवेत् वा ॥”
रक्तजामाह ।

“स्फोटैश्चिता पित्तसमानलिङ्गा
साध्या प्रदिष्टा रुधिरालिका तु ॥”
रक्तजैतरासंहारकत्वावधिमाह ।
“सद्यस्त्रिदोषजा हन्ति त्रिहातु कफससृङ्गवा ।
पञ्चाहात् पित्तसम्भूता सप्ताहात् पवनोत्थिता ॥”

कच्छशालकमाह ।

“कौलास्थिमात्रः कफसम्भवो यो
अग्निर्गले कण्टकमूकभूतः ।
खरः स्थिरः श्लेष्मिपातसाध-
स्तं कच्छशालकमिति ब्रुवन्ति ॥”
कण्टकमूकभूतः कण्टकवच्छू कवदेदनाजनकः ।
अधिलिङ्गामाह ।

“जिह्वाप्ररूपः श्वयथुः कफात्
जिह्वोपरिष्ठादृजैव मिश्रात् ।
त्रयोऽधिलिङ्गः खलु रोग एव
विवर्ण्येदागतपाकमेवम् ॥”
अष्टना मिश्रादेवेत्यन्यः ॥ ३ ॥ वज्रयमाह ।

“वलाश्र एवावतसुप्ततश्च
श्रोथं करोत्यन्नगतिं निवार्य ।
तं सर्वेष्वपि प्रतिवार्यवीर्यं
विवर्ण्यनीयं वज्रयं वदन्ति ॥”
अनासमाह ।

“गले तु श्रोथं कुर्वतः प्रवृद्धौ
श्लेष्मानिलौ आसवनोपपन्नम् ।
मर्मैच्छिदं दुस्तरमेवमाहु-
रनासवंशं भिषजो विकारम् ॥”
मर्मैच्छिदं हृदयमर्मैश्चिद्दिनेव वेदनाजनकम् ।
एकहृदमाह ।

“हृत्तोन्नतोन्नाः श्वयथुः सदाहः
सकच्छरोऽपाक्कन्दुर्गुरुश्च ।
नास्तेकहृदः परिकीर्ततेऽसौ
आधिर्ज्वाशः सततमसृजतः ॥”
अन्नः गलमध्ये । अपाको ईषत् पाको । अन्तदुः
ईषन्तदुः ॥ ३ ॥ रुन्दमाह ।

“समुन्नतं रुतममन्ददाहं
तीव्रज्वरं रुन्दमुदाहरन्ति ।
तच्चापि पित्तसततजप्रकोपा-
द्विधात् सतोदं पवनालकम् ॥” ३ ॥
शतघ्नीमाह ।

“वर्णिर्वना कच्छविरोधिनी तु
चितातिमात्रं पिशितप्ररोधैः ।
अनेकवक् प्राणहरी त्रिदोषा
त्रेया शतघ्नीसदृशी शतघ्नी ॥”
चना कठिना । अनेकवक् वातपित्तकफज-
तोदहाहकच्छादियुक्ता । शतघ्नीसदृशी लोह-
कण्टकवच्छेदा शतघ्नी मज्जती शिला । तत्तुल्या
यतः प्राणहरी ॥ ३ ॥ गिलायुमाह ।

“अग्निर्गले त्वामलकास्थिमात्रः
स्थिरोऽल्पवक् स्वात् कपरक्तनृच्छित्तः ।
खलश्चते श्लेष्मिवाचितश्च
स श्लेष्मसाध्यस्तु गिलायुचंशः ॥”
गलविप्रधिमाह ।

“सर्वं गलं व्याप्य समुत्थितो यः
श्रोथो रजः सन्नि च यत्र सर्वाः ।
स सर्वदोषैर्गलविप्रधिसु
तस्यैव तुल्यः खलु सर्वजस्य ॥” ३ ॥
गलीचमाह ।

“श्रोथो महान् यस्तु गलावरोधो
तीव्रज्वरो वायुगतेर्निहन्ता ।
कफेन जातो रुधिरान्वितेन
गले गलीचः परिकीर्ततेऽसौ ॥”
वायुगतेर्निहन्ता उदानवायुगतिरोधकः ॥ ३ ॥
खरजमाह ।

“यस्मान्ममानः श्वसिति प्रसक्तं
भिन्नखरः शुष्कविसृक्तकच्छः ।
कफोपदुष्टेऽनिलायनेषु
त्रेयः स रोगः श्वसनात् खरजः ॥”
ताम्यमात्रः तमः पश्यन् । शुष्कविसृक्तकच्छः
शुष्को विसृक्तोऽस्वाधीनः कच्छो यस्य सः ।
अस्वाधीनता भुक्तं मिलितुं अशक्यत्वात् ।
अनिलायनेषु वायुवर्त्मसु । श्वसनादातात् ॥ ३ ॥
मांसतान्त्रमाह ।

“प्रतानवान् यः श्वयथुः सुकटो
गलीपरोधं कुर्वते क्रमेण ।
स मांसतानः कथितोऽवलम्बी
प्राणप्रणतुं सर्वज्जतो विकारः ॥”
प्रतानवान् विस्तारवान् । सुकटः अतिश्रुयितं
कटं यत्र सः ॥ ३ ॥ विदारोमाह ।
“सदाहतोऽंश्वयथुं सुताम-
मन्तर्गले पूतिविशीर्षमांसम् ।
पित्तेन विदाहदने विदारो
पार्श्वे विशेषात् स तु येन श्लेते ॥”

पार्श्वे विशेषात् स तु येन श्लेते स पुत्रयो येन
पार्श्वेन विशेषाद्वाहुलेन श्लेते तस्मिन् पार्श्वे वा
विदारो भवति इत्यर्थः ॥ ३ ॥ अथ गजरोगाणां
चिकित्सा ।
“रोहिणीनानु साध्यानां हितं शोणितमोक्ष-
यम् ।

वमनं धूमपानञ्च गच्छयो नस्यकर्म च ॥
वातजानु हृते रक्ते लवणैः प्रतिसारयेत् ।
सुखीणान् क्षेपकान् धारयेत्साध्यभीक्ष्णशः ॥
विस्वाय पित्तसंभूतां सितान्धौप्रियङ्गुभिः ।
चर्षयेत् कवणो द्राक्षापक्वैः कथितो हितः ॥
आगारधूमकटुकैः कफजां प्रतिसारयेत् ।
आगारधूमः स्मूल इति लोके । कटुकाणि
शुष्कोपिप्लीमरिषाणि ।

“श्वेताविषकन्दनीषु तैलं सिद्धं ससैन्धवम् ।
नस्यकर्मैश्च दातव्यं कवणश्च कपोल्यैः ॥”
श्वेता अपराजिता ।
“पित्तवत् साधयेद्देहो रोहिणीं रक्तसम्भवाम् ।
विस्वाय कच्छशालकं साधयेत्कुक्षिकेरिव ॥
एककार्णं यवानश्च भुञ्जीत क्षिप्रमन्नशः ।
उपलिङ्गकवचापि साधयेदक्षिणिङ्गकम् ॥
एकहृदन्तु विस्वाय विधिं शोधनमाचरेत् ।
एकहृदन्मिव प्रायो रुन्दश्च समुपाचरेत् ॥
गिलायुश्चापि यो आधितश्च श्लेष्मं साधयेत् ।
अमर्मेष्टं सुचं पक्वं हृदयेदगलविप्रधिमम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥
(खूबे, जि । यथा, महाभारते । २।६१।३३)